

Peter Koelewijn, Stille Getuugen

Een asbak vol peuken, niemand te zien
En in de keuken, een lghe fles wien
Ik loop de trap op, n blik op bed
Op de toafel een briefken: Ik kap dir met

Stille getuugen zeggen heel vaak genug
Stille getuugen komt altheid te vrog
Stille getuugen loat gin twiefel bestoan
Stille getuugen zegt hoe t is gegoan

Sporen van rubber in t asfalt gebrand
Plassen met llie bestreujt met wat zand
Een stuk uut een boom, oeh dat i hard gegoan
De rest van it verhaal zal in de kraant margen stoan

Stille getuugen zeggen heel vaak genug
Stille getuugen komt altheid te vrog
Stille getuugen loat gin twiefel bestoan
Stille getuugen zegt hoe t is gegoan

Heel langzaam schuf der een schaduw veur de moan